

Zespół Kościoła Parafialnego w Długiej Goślinie

Kościół drewniany z 1623 r., jednonawowy, z nieco węższym prezbiterium. Wyposażenie wnętrza pochodzi z XVII i XVIII w. Obok znajduje się drewniana dzwonnica z pocz. XX w. i szachulcowa plebania z XIX w. W kościele organizowane są letnie festiwale muzyczne „Musica sacra - musica profana”. Świątynia leży na Szlaku Kościołów Drewnianych Wokół Puszczy Zielonka.

Parafia w Długiej Goślinie powstała w II ćwierci XIV w. Uposażyli ją ówczesni właściciele wsi, rycerze z rodu Nałęczów. Oni też wybudowali pierwszy kościół. Jednak stojąca tu obecnie drewniana świątynia konstrukcji zrębowej powstała z fundacji poznańskich benedyktynek około roku 1623. Niemniej powtarza ona kształty popularne wśród wcześniejszych, drewnianych kościołów średniowiecznej Wielkopolski. Dach, wspólny dla całego kościoła, tworzy wokół węższego, prostokątnego w planie prezbiterium charakterystyczny, szeroki okap. W XVIII w. dobudowano wieżę z barokowym hełmem.

Zachowane w kościele dzieła sztuki pochodzą głównie z XVII-XVIII w. W tym czasie właścicielem wsi był poznański klasztor benedyktynek. Siostry zakonne w okresach panującej w Poznaniu zarazy wielokrotnie przenosiły się do Gośliny. Z pobożnością benedyktyńską wiążą się m.in. barokowe, XVII-wieczne rzeźby Chrystusa Bolesnego i św. Benedykta w bocznych ołtarzach i współczesne im płótno ukazujące św. Benedykta w pustelni pod Subiaco. Obraz św. Marii Magdaleny w głównym ołtarzu ufundowała dziedziczka miejscowego majątku jako wotum za odzyskanie niepodległości przez Polskę w 1918 r.

[Pobierz ulotkę >>](#)